

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) Nr. 528/2014**2014 m. kovo 12 d.****kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 papildomas nuostatomis dėl techninių reguliavimo standartų, taikomų pasirinkimo sandorių ne delta rizikai naudojant standartizuotą rinkos rizikos metodą****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012⁽¹⁾, ypač į jo 329 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą, 352 straipsnio 6 dalies trečią pastraipą ir 358 straipsnio 4 dalies trečią pastraipą,

kadangi:

- (1) atsižvelgiant į Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytą įgaliojimą parengti metodus, pagal kuriuos nustatant nuosavų lėšų reikalavimus „proporcingai įstaigų veiklos, susijusios su pasirinkimo sandoriais ir varantais, mastui ir sudėtingumui“ atsižvelgiama ne tik į delta riziką, bet ir kitų rūšių riziką, būtų tikslinga sukurti skirtingų sudėtingumo lygių ir skirtingo jautrumo rizikai metodus, kurie galėtų tikti skirtingų pobūdžių įstaigoms. Todėl pasirinkimo sandorių ir varantų ne delta rizikai apskaičiuoti tikslinga numatyti šiuos tris didėjančio sudėtingumo tvarka išdėstytus metodus: i) supaprastintas metodas; ii) delta plus metodas; iii) scenarijų metodas. Šia trimis metodais pagrįsta sistema iš esmės įgyvendinama Bazelio bankų priežiūros komiteto (BBPK) ne delta rizikos sistema su būtiniais pakeitimais, padarytais siekiant atsižvelgti į Reglamentą (ES) Nr. 575/2013. Papildoma nauda yra tokia, kad užtikrinamas Sąjungos taisyklių ir tarptautiniu mastu sutartų būtinausių standartų suderinamumas;
- (2) atsižvelgiant į tai, kad delta plus metodą taikančioms įstaigoms būtina suteikti galimybę vertinti pertraukiamus pasirinkimo sandorius jautresniu rizikai būdu, įstaigos turėtų gebėti derinti pasirinkimo sandorių ir varantų rizikos vertinimo metodus tam tikromis sąlygomis ne tik grupėse, bet ir atskiruose juridiniuose subjektuose. Vis dėlto norint, kad įstaigos negalėtų pasirinktinai taikyti metodų savo nuosavų lėšų reikalavimams sumažinti, individualiai metodų derinį reikėtų leisti taikyti tik tuo atveju, jei įstaigos pateikia išsamią informaciją apie kiekvieno metodo taikymo sritį prieš pradėdamos jį taikyti, kad ilgainiui metodas būtų taikomas nuosekliai;
- (3) ne delta rizikos rūšys, susijusios su pasirinkimo sandoriais ir varantais, gali apimti (bet tuo neapsiriboti) riziką, atsirandančią dėl finansinės priemonės gama pokyčių, kuri vadinama „gama rizika“ arba kreivės išgaubtumo rizika, kaip nustatyta šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies a punkte, riziką, atsirandančią dėl vega pokyčių, kuri vadinama „vega rizika“ arba kintamumo rizika, kaip nustatyta šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies b punkte, riziką, atsirandančią dėl palūkanų normų pokyčių, kuri vadinama palūkanų normų rizika arba „ro rizika“, netiesiškumus, kurių neapima gama rizika, ir numanomos krepšelio pasirinkimo sandorių ar varantų koreliacijos riziką. Iš tų rizikos rūšių tik gama ir vega rizika yra tokio reikšmingumo, kuris pagrindžia nuosavų lėšų kapitalo reikalavimų taikymą net sudėtingesnėse įstaigose, todėl tik tos rizikos rūšys gali būti įtrauktos apskaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimus. Reglamente (ES) Nr. 575/2013 reikalaujama, kad įstaigos gautų išankstinį savo kompetentingos institucijos leidimą taikyti vidaus modelį delta dydžiui apskaičiuoti. Tačiau ne delta rizikos metodų taikymas turi būtų stebimas ir vertinamas įstaigų priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procese, kuris nustatytas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2013/36/ES⁽²⁾. Be to, atsižvelgiant į didesnę scenarijų metodo sudėtingumą, būtina užtikrinti atidesnę kompetentingų institucijų stebėseną, o tą metodą naudojančios įstaigos turėtų laikytis specialiu taikymo sąlygų prieš jį taikydamos pirmą kartą, o vėliau nuolat;

⁽¹⁾ OL L 176, 2013 6 27, p. 1.

⁽²⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

- (4) atsižvelgiant į tai, kad Reglamento (ES) Nr. 575/2013 330 straipsnis dėl fiksuotųjų ir kintamųjų palūkanų normų apsikeitimo sandorių taikomas tik palūkanų normų rizikos tikslais, jis neturėtų būti taikomas tam tikroms finansinėms priemonėms, tokioms kaip pasirinkimo sandoriai dėl apsikeitimo sandorių;
- (5) šio reglamento nuostatos glaudžiai susijusios, nes visos jos nagrinėja pasirinkimo sandorių ir varantų, susijusių su skirtingomis pagrindinėmis pozicijomis, ne delta rizikos vertinimą. Siekiant užtikrinti tų nuostatų, kurios turėtų įsigaliooti tuo pat metu, nuoseklumą ir asmenims, kuriems tie įpareigojimai taikomi, sudaryti palankesnes sąlygas visapusiškai juos apžvelgti ir su jais susipažinti vienoje vietoje, pageidautina visus techninius reguliavimo standartus šiuo klausimu, kurių reikalaujama pagal Reglamentą (ES) Nr. 575/2013, pateikti viename reglamente;
- (6) šis reglamentas grindžiamas techninių reguliavimo standartų projektais, kuriuos Komisijai pateikė Europos bankininkystės institucija;
- (7) Europos bankininkystės institucija dėl techninių reguliavimo standartų projektų, kuriais pagrįstas šis reglamentas, surengė atviras viešas konsultacijas, išnagrino galimas susijusias sąnaudas ir naudą ir paprašė Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupės, įsteigtos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ 37 straipsnį, pateikti savo nuomonę.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimų pasirinkimo sandorių ir varantų ne delta rizikai padengti nustatymas

1. Įstaigos apskaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimus rinkos rizikai padengti, susijusius su pasirinkimo sandorių ar varantų ne delta rizika, kaip reikalaujama Reglamento (ES) Nr. 575/2013 329 straipsnio 3 dalyje, 352 straipsnio 6 dalyje ir 358 straipsnio 4 dalyje, pagal vieną iš šių metodų:
 - (a) supaprastintą metodą, kaip nustatyta šio reglamento 2 ir 3 straipsniuose;
 - (b) delta plus metodą, kaip nustatyta šio reglamento 4, 5 ir 6 straipsniuose;
 - (c) scenarijų metodą, kaip nustatyta šio reglamento 7, 8 ir 9 straipsniuose.
2. Kai įstaigos nuosavų lėšų reikalavimus apskaičiuoja konsoliduotai, jos gali derinti įvairius metodus. Individualiu lygmeniu įstaigos gali derinti tik scenarijų metodą ir delta plus metodą, laikydamosi 4–9 straipsniuose nustatytų sąlygų.
3. Atlikdamos 1 dalyje nurodytą skaičiavimą, įstaigos imasi tokių veiksmų:
 - (a) išskaido pasirinkimo sandorių ar varantų krepšelius į pagrindines dalis;
 - (b) išskaido viršutines ir apatines ribas ar kitus pasirinkimo sandorius, susijusius su skirtingų datų palūkanų normomis, į atskirų pasirinkimo sandorių skirtingais laikotarpiais grandinę;
 - (c) vertina pasirinkimo sandorius ar varantus pagal fiksuotųjų ir kintamųjų palūkanų normų apsikeitimo sandorius kaip pasirinkimo sandorius ar varantus pagal apsikeitimo sandorių fiksuotųjų palūkanų sudedamąją dalį;
 - (d) vertina pasirinkimo sandorius ar varantus, susijusius su daugiau nei viena 5 straipsnio 3 dalyje nurodyta pagrindine pozicija, kaip pasirinkimo sandorių ar varantų krepšelį, kai kiekvienas pasirinkimo sandoris turi vieną aiškia pagrindinę poziciją.

2 straipsnis

Supaprastinto metodo taikymo sąlygos

Įstaigos, kurios tik įsigyja pasirinkimo sandorius ir varantus, gali taikyti tik supaprastintą metodą.

3 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimų nustatymas pagal supaprastintą metodą

1. Supaprastintą metodą taikančios įstaigos apskaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimus, susijusius su pasirinkimo pirkti ir pasirinkimo parduoti sandorių ar varantų ne delta rizikos rūšimis, kaip didesnę sumą nuo nulio iki skirtumo tarp šių verčių:
 - (a) bendra suma, kaip nurodyta 2–5 dalyse;

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

- (b) pagal riziką įvertinta delta koeficiento suma, kuri apskaičiuojama kaip pagrindinės priemonės rinkos vertė, padauginta iš delta koeficiento ir vieno iš šių atitinkamų koeficientų:
- esant specialiajai ir bendrajai nuosavybės vertybinių popierių kainos rizikai arba palūkanų normos rizikai pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečios dalies IV antraštinės dalies 2 skyrių;
 - esant biržos prekių kainos rizikai pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečios dalies IV antraštinės dalies 4 skyrių; ir
 - esant užsienio valiutos kurso rizikai pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečios dalies IV antraštinės dalies 3 skyrių.
2. Pasirinkimo sandorių ar varantų, priskiriamų prie vienos iš toliau nurodytų dviejų kategorijų, atveju bendra suma, nurodyta 1 dalyje, yra nustatoma pagal 3–4 dalis:
- kai pirkėjas turi besąlygišką teisę pirkti pagrindinį turtą iš anksto nustatyta kaina galiojimo pabaigos datą arba bet kuriuo metu prieš galiojimo pabaigos datą ir kai pardavėjas yra išsipareigojęs įvykdyti pirkėjo reikalavimus („paprasti pasirinkimo pirkti sandoriai ar varantai“);
 - kai pirkėjas turi besąlygišką teisę parduoti pagrindinį turtą tokiu pačiu būdu, kaip aprašyta a punkte („paprasti pasirinkimo parduoti sandoriai ar varantai“).
3. 1 dalyje nurodyta bendra suma apskaičiuojama kaip didžiausia suma nuo nulio iki pagrindinio vertybinio popieriaus rinkos vertės, padauginta iš specialiųjų ir bendrųjų rinkos rizikos nuosavų lėšų reikalavimų pagrindinei pozicijai atėmus pelno, jei yra, sumą, susidarantią dėl skubaus pasirinkimo sandorio įvykdymo („didelės piniginės vertės pasirinkimo sandoriai“), kai įvykdoma viena iš šių sąlygų:
- pasirinkimo sandoris ar varantas apima teisę parduoti pagrindinį turtą („ilgasis pardavimas“) ir yra sujungtas su turimomis pagrindinio turto dalimis („ilgoji pozicija pagrindinėje priemonėje“);
 - pasirinkimo sandoris ar varantas apima teisę įsigyti pagrindinį turtą („ilgasis pirkimas“) ir yra sujungtas su pažadu parduoti turimas pagrindinės priemonės dalis („trumpoji pozicija pagrindiniame turte“).
4. Kai pasirinkimo sandoris ar varantas apima teisę įsigyti pagrindinį turtą („ilgasis pirkimas“) arba teisę parduoti pagrindinį turtą („ilgasis pardavimas“), 1 dalyje nurodyta bendra suma yra mažesnioji iš šių dviejų sumų:
- pagrindinio vertybinio popieriaus rinkos vertė, padauginta iš specialiosios ir bendrosios rinkos rizikos reikalavimų pagrindiniam turtui;
 - pagal vertinimo rinkos kainomis metodą arba vertinimo pagal modelį metodą nustatyta pozicijos vertė, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 104 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose („pasirinkimo sandorio ar varanto rinkos vertė“).
5. Visų pasirinkimo sandorių ar varantų, nepasižyminčių 2 dalyje nurodytomis savybėmis, 1 dalyje nurodyta bendra suma yra pasirinkimo sandorio ar varanto rinkos vertė.

4 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimų nustatymo pagal delta plus metodą apžvalga

1. Kai įstaigos pasirinktinai taiko delta plus metodą, pasirinkimo sandorių ir varantų, kurių gama koeficientas yra pastovi pagrindinės pozicijos kainos funkcija, o vega koeficientas yra pastovi numanomo kintamumo funkcija („nepertraukiamo pasirinkimo sandoriai ir varantai“), atveju nuosavų lėšų reikalavimai pasirinkimo sandorių ar varantų ne delta rizikai padengti apskaičiuojama kaip šių reikalavimų suma:
- nuosavų lėšų reikalavimai, susiję su delta daline išvestine atsižvelgiant į pagrindinės pozicijos kainą, kuri obligacijų pasirinkimo sandorių ar varantų atveju yra delta dalinė išvestinė atsižvelgiant į pagrindinės obligacijos pelningumą pasibaigus terminui, o pasirinkimo sandorių dėl apsikeitimo sandorių atveju – delta dalinė išvestinė atsižvelgiant į apsikeitimo sandorio normas;
 - reikalavimas, susijęs su pasirinkimo sandorio ar varanto vertės pirmąja daline išvestine, atsižvelgiant į numanomą kintamumą.
2. Numanomas kintamumas turi būti kintamumo vertė pasirinkimo sandorio ar varanto kainodaros formulėje, kurioje, atsižvelgiant į tam tikrą kainodaros modelį ir visų kitų matomų kainodaros parametrų lygį, teorinė pasirinkimo sandorio ar varanto kaina lygi jos rinkos vertei, kai „rinkos vertė“ suprantama taip, kaip nurodyta 3 straipsnio 4 dalyje.

3. Nuosavų lėšų reikalavimai ne delta rizikai, susijusiai su pertraukiamais pasirinkimo sandoriais ar varantais, padengti nustatomi taip:

- (a) įsigijus pasirinkimo sandorius ar varantus, kaip didžiausia suma nuo nulio iki skirtumo tarp šių verčių:
 - i) pasirinkimo sandorio ar varanto rinkos vertė pagal 3 straipsnio 4 dalį;
 - ii) pagal riziką įvertinta delta koeficiento suma pagal 3 straipsnio 1 dalies b punktą;
- (b) pardavus pasirinkimo sandorius ar varantus, kaip didžiausia suma nuo nulio iki skirtumo tarp šių sumų:
 - i) atitinkama pagrindinio turto rinkos vertė, kuri imama kaip didžiausia galima mokėjimo suma galiojimo pabaigos datą, jei ji nustatyta sutartyje, arba pagrindinio turto rinkos vertė ar faktinė tariamoji vertė, jei didžiausia galima mokėjimo suma sutartyje nenustatyta;
 - ii) pagal riziką įvertinta delta koeficiento suma pagal 3 straipsnio 1 dalies b punktą.

4. Nuosavų lėšų reikalavimams apskaičiuoti naudojama gama ir vega koeficientų vertė apskaičiuojama naudojant tinkamą kainodaros modelį, kaip nurodyta Reglamento Nr. 575/2013 329 straipsnio 1 dalyje, 352 straipsnio 1 dalyje ir 358 straipsnio 3 dalyje. Jei pagal šią dalį negalima apskaičiuoti gama ar vega koeficientų, kapitalo reikalavimas ne delta rizikai padengti apskaičiuojamas pagal 3 dalį.

5 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimų gama rizikai padengti nustatymas pagal delta plus metodą

1. 4 straipsnio 1 dalies a punkto tikslais nuosavų lėšų reikalavimai gama rizikai padengti apskaičiuojami pagal tokią veiksmų seką:

- (a) kiekvieno atskiro pasirinkimo sandorio ar varanto atveju apskaičiuojamas gama koeficiento poveikis;
- (b) susumuojami atskirų pasirinkimo sandorių ar varantų, grindžiamų tos pačios aiškios rūšies pagrindine pozicija, gama koeficiento poveikiai;
- (c) visų neigiamų verčių, gautų atliekant b veiksmą, sumos absoliuti vertė yra nuosavų lėšų reikalavimai gama rizikai padengti. Teigiama vertės, gautos atliekant b veiksmą, neįtraukiamos.

2. 1 dalies a punkte nurodyto veiksmo tikslais gama koeficiento poveikiai apskaičiuojami pagal I priede nurodytą formulę.

3. 1 dalies b punkte nurodyto veiksmo tikslais aiški pagrindinės pozicijos rūšis yra:

- (a) palūkanų normų ta pačia valiuta atveju: kiekviena terminų grupė, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 339 straipsnio 2 lentelėje;
- (b) nuosavybės vertybinių popierių ir akcijų indeksų atveju: kiekviena rinka, kaip apibrėžta taisyklėse, kurios turi būti parengtos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 341 straipsnio 3 dalį;
- (c) užsienio valiutų ir aukso atveju: kiekviena valiutų pora ir auksas;
- (d) biržos prekių atveju: biržos prekės, kurios laikomos tapačiomis, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 357 straipsnio 4 dalyje.

6 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimų vega rizikai padengti nustatymas pagal delta plus metodą

4 straipsnio 1 dalies b punkto tikslais nuosavų lėšų reikalavimai vega rizikai padengti apskaičiuojami pagal tokią veiksmų seką:

- (a) kiekvieno atskiro pasirinkimo sandorio atveju nustatoma vega koeficiento vertė;
- (b) kiekvieno atskiro pasirinkimo sandorio atveju apskaičiuojamas tikėtinas numanomo kintamumo pokytis pridendant arba atimant 25 %, kai numanomas kintamumas suprantamas pagal 4 straipsnio 2 dalį;

- (c) kiekvieno atskiro pasirinkimo sandorio atveju vega koeficiento vertė, gauta atliekant a punkte nurodytą veiksmą, dauginama iš numanomo kintamumo tikėtino pokyčio, gauto atliekant b punkte nurodytą veiksmą;
- (d) kiekvienos aiškios pagrindinės pozicijos rūšies, suprantamos pagal 5 straipsnio 3 dalį, atveju susumuojamos vertės, gautos atliekant c punkte nurodytą veiksmą;
- (e) atliekant d punkte nurodytą veiksmą gautų absoliučių verčių suma yra bendras nuosavų lėšų reikalavimas vega rizikai padengti.

7 straipsnis

Scenarijų metodo taikymo sąlygos

Įstaigos gali naudoti scenarijų metodą, jei jos įvykdo visus šiuos reikalavimus:

- (a) yra įsteigusios rizikos kontrolės padalinį, kuris stebi įstaigų pasirinkimo sandorių portfelio riziką ir apie rezultatus praneša vadovybei;
- (b) kompetentingoms institucijoms pranešė apie iš anksto nustatytą pozicijų, kurias ilgainiui nuosekliai turi apimti šis metodas, apimtį;
- (c) įtraukia scenarijų metodo rezultatus į įstaigos vadovybei teikiamas vidaus ataskaitas.

c punkto tikslais įstaigos apibrėžia tiksliai pozicijas, kurioms taikomas scenarijų metodas, įskaitant produkto rūšį arba nustatytą prekybinių operacijų sąrašą ir portfelį, tokioms pozicijoms taikomą aiškų rizikos valdymo metodą ir IT programą bei tų pozicijų priskyrimo scenarijų metodu pagrindimą pozicijų, kurios priskiriamos kitiems metodams, atžvilgiu.

8 straipsnis

Scenarijaus matricos apibrėžtis pagal scenarijų metodą

1. Kiekvienos aiškios pagrindinės pozicijos rūšies, kaip nurodyta 5 straipsnio 3 dalyje, atveju įstaiga apibrėžia scenarijaus matricą, apimančią keletą scenarijų.
2. Pirmasis scenarijaus matricos matmuo yra pagrindinės pozicijos kainų pokyčiai aukščiau arba žemiau jos dabartinės vertės. Pokyčių apimtis yra tokia:
 - (a) palūkanų normų pasirinkimo sandorių ar varantų atveju, pridedant arba atimant tikėtiną palūkanų normų pasikeitimą, nustatytą Reglamento (ES) Nr. 575/2013 339 straipsnio 2 lentelės 5 skiltyje;
 - (b) nuosavybės priemonių ar akcijų indeksų pasirinkimo sandorių ar varantų atveju, pridedant arba atimant koeficientą, nurodytą Reglamento (ES) Nr. 575/2013 343 straipsnyje;
 - (c) užsienio valiutos ir aukso pasirinkimo sandorių ar varantų atveju, pridedant arba atimant koeficientą, nurodytą Reglamento (ES) Nr. 575/2013 351 straipsnyje, arba, kai tinkama, pridedant arba atimant koeficientą, nurodytą Reglamento (ES) Nr. 575/2013 354 straipsnyje;
 - (d) biržos prekių pasirinkimo sandorių (varantų) atveju, pridedant arba atimant koeficientą, nurodytą Reglamento (ES) Nr. 575/2013 360 straipsnio 1 dalies a punkte.
3. Pagrindinės pozicijos kainos pokyčių scenarijai apibrėžiami mažiausiai septynių tašku tinkleliu, apimančiu esamus stebėjimo rezultatus ir padalijančiu 2 dalyje nurodytą apimtį į tolygiai išdėstytus intervalus.
4. Antrasis scenarijaus matricos matmuo apibrėžiamas kintamumo pokyčiais. Kintamumo pokyčių apimtis turi neperžengti numanomo kintamumo pridedant ar atimant 25 % ribų, kai numanomas kintamumas suprantamas taip, kaip nurodyta 4 straipsnio 2 dalyje. Ta apimtis dalijama į mažiausiai trijų taškų, apimančių 0 % pokytį, tinklelį, kai apimtis padalijama į tolygiai išdėstytus intervalus.
5. Scenarijaus matrica nustatoma naudojant visus įmanomus taškų derinius, kaip nurodyta 3 ir 4 dalyse. Kiekvienas derinys atitinka vieną scenarijų.

9 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimų nustatymas pagal scenarijų metodą

Pagal scenarijų metodą nuosavų lėšų reikalavimai pasirinkimo sandorių ar varantų ne delta rizikai padengti apskaičiuojami pagal tokią veiksmų seką:

- (a) kiekvieno atskiro pasirinkimo sandorio ar varanto atveju visi 8 straipsnyje nurodyti scenarijai taikomi modeliuotiems gryniesiems nuostoliams ar grynajam pelnui apskaičiuoti pagal kiekvieną scenarijų. Tas modeliavimas atliekamas naudojant visiško perkainojimo metodus, kai kainų pokyčiai modeliuojami taikant kainodaros modelius ir nenaudojant vietos apytikrių šių modelių reikšmių;
- (b) kiekvienos aiškios pagrindinės pozicijos rūšies, kaip nurodyta 5 straipsnio 3 dalyje, atveju agreguojamos vertės, gautos atliekant a punkte nurodytą skaičiavimą taikant atskirą scenarijų;
- (c) kiekvienos aiškios pagrindinės pozicijos rūšies, kaip nurodyta 5 straipsnio 3 dalyje, atveju „atitinkamas scenarijus“ apskaičiuojamas kaip scenarijus, pagal kurį atliekant b veiksmą nustatytos vertės pavirsta didžiausiais nuostoliais arba, jei nuostolių nėra, mažiausiu pelnu;
- (d) kiekvienos aiškios pagrindinės pozicijos rūšies, kaip nurodyta 5 straipsnio 3 dalyje, atveju nuosavų lėšų reikalavimai apskaičiuojami pagal II priede nurodytą formulę;
- (e) bendras nuosavų lėšų reikalavimas pasirinkimo sandorių ar varantų ne delta rizikos atveju yra nuosavų lėšų reikalavimų, gautų atliekant d punkte nurodytą skaičiavimą visų aiškių pagrindinių pozicijų rūšių atveju, kaip nurodyta 5 straipsnio 3 dalyje, suma.

10 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. kovo 12 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
José Manuel BARROSO

I PRIEDAS

Formulė, naudojama taikant 5 straipsnio 2 dalį

Formulė, naudojama taikant 5 straipsnio 2 dalį:

$$\text{Gama poveikis} = \Delta \times \text{Gama} \times \text{VU}^2$$

čia VU:

- a) palūkanų normų ar obligacijų pasirinkimo sandorių ar varantų atveju yra lygus tikėtinam pelningumo pokyčiui, nurodytam Reglamento (ES) Nr. 575/2013 339 straipsnio 2 lentelės 5 skiltyje;
- b) akcijų pasirinkimo sandorių ar varantų ir akcijų indeksų atveju – pagrindinės pozicijos rinkos vertė, padauginta iš Reglamento (ES) Nr. 575/2013 343 straipsnyje nurodyto koeficiento;
- c) užsienio valiutos ir aukso pasirinkimo sandorių ar varantų atveju yra lygus pagrindinės pozicijos rinkos vertei, apskaičiuotai ataskaitose nurodoma valiuta ir padaugintai iš koeficiento, nurodyto Reglamento (ES) Nr. 575/2013 351 straipsnyje, arba, kai tinkama, koeficiento, nurodyto Reglamento (ES) Nr. 575/2013 354 straipsnyje;
- d) biržos prekių pasirinkimo sandorių ar varantų atveju yra lygus pagrindinės pozicijos rinkos vertei, padaugintai iš Reglamento (ES) Nr. 575/2013 360 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyto koeficiento.

II PRIEDAS

Formulė, naudojama taikant 9 straipsnio d punktą

Formulė, naudojama taikant 9 straipsnio d punktą

$$\text{Nuosavų lėšų reikalavimas} = -\min(0, \text{PC-DE})$$

čia:

- a) PC (kainos pokytis, angl. *price change*) yra pasirinkimo sandorių su tos pačios aiškios rūšies pagrindine pozicija, kuri suprantama taip, kaip apibūdinta 5 straipsnio 3 dalyje, kainos pokyčių suma (neigiamas ženklas nuostolių atveju ir teigiamas ženklas pelno atveju) pagal atitinkamą scenarijų, nustatytą taikant 8 straipsnio 2 dalies c punktą;
- b) DE yra delta poveikis, apskaičiuojamas taip:

$$\text{DE} = \text{ADEV} \times \text{PPCU}$$

čia:

- i) ADEV (bendra delta koeficiento vertė, angl. *aggregated delta equivalent value*) yra neigiamų ir teigiamų delta koeficientų suma, padauginta iš sutarties pagrindinės pozicijos rinkos vertės, kai pasirinkimo sandoriai turi tos pačios aiškios rūšies pagrindinę poziciją, kuri suprantama taip, kaip apibūdinta 5 straipsnio 3 dalyje;
- ii) PPCU (procentinis pagrindinės pozicijos kainos pokytis, angl. *percentage price change of the underlying*) yra procentinis pagrindinės pozicijos, kuri suprantama taip, kaip apibūdinta 5 straipsnio 3 dalyje, kainos pokytis pagal atitinkamą scenarijų, nustatytą taikant 8 straipsnio 2 dalies c punktą.